

ното другарство на цигулката или тамбурата. Разказваш, че и въ Сливенъ на масата му врълъ непрѣкъснато руски самоваръ, напомняйки му одескитѣ години, Майеровия трактиръ и първите поетически опити. За уединеностъ, затвореностъ у Чинтуловъ подсѣща и пестеливостта му, за която говори Грековъ. Той разказва и за едно малко странно другарство на Чинтуловъ, съ нѣкой си попъ Станчо. Тоя нечестивецъ билъ извѣстно врѣме най-близъкъ човѣкъ на Чинтуловъ (Грековъ — Юб. Сб. с. 135 сл.). Нему той чель и свои стихотворения. Но кои и какви сѫ били тия стихотворения — мжно може да се установи. Навѣрно това сѫ били стари и нови бунтовни пѣсни. Едни отъ тѣхъ сѫ били давани като примѣри при уроцитетъ по реторика, а други били разпространявани въ ржкописъ и пѣни отъ младите изъ сливенскитѣ лозя. Тия стихотворения сѫ правѣли Чинтуловъ опасенъ размирникъ за старите сливенци. Тѣкмо отъ това се е възползвувалъ попъ Станчо, който дѣлжалъ 5,000 гроша на Чинтуловъ, и го заплашилъ, че ще го издаде. Заплашването откривало недобри изгледи, тѣ стреснали поета и той събира и изгаря ржкописитѣ си (Грековъ — Юб. сб. с. 136). Безъмѣнието, това е било силенъ ударъ за Чинтуловъ, и трѣбва да има нѣщо вѣрно въ думитѣ, които Грековъ прѣдава като казани нему отъ самия поетъ: „Слѣдъ тая печална история азъ прѣкратихъ всички интимности съ когото и да било“. (Тамъ) ²⁹

Макаръ и скрить, затворенъ въ себе си, Чинтуловъ не билъ гледанъ съ доброоко отъ старите. Тѣ сѫ виждали и чувствуvalи въ него опасенъ човѣкъ и врагъ, упоритъ, при това авторитетенъ, съ когото не закъсняватъ да се разправятъ. Едвали може да има съмнѣние въ това, че недоволства и интриги сѫ се плѣли около Чинтуловъ, особено около въпроса за двойната му заплата (отъ общината и отъ Диамандиевъ). Изглежда, обаче, че тукъ общинарите сѫ били по-прави. Мжно е да се допусне, че Диамандиевъ е давалъ заплата на Чинтуловъ, безъ огледъ на това, дали получава той и отъ общината възнаграждение. Двойната заплата ще е вълизала на около 200 турски лири, а съ това общинарите никакъ не могли да се съгласятъ. Къмъ недоволствата и интригите ще сѫ се прибавили и неизбѣжните сплетни около бждещата женидба на поета. Неговиятъ изборъ „падналъ върху дъщерята на пжренеца Добри Желѣз-